ÜLDKOHTU MÄÄRUS (neljas koda)

24. märts 2011 *

Kohtuasjas T-36/10,

**Internationaler Hilfsfonds eV,** asukoht Rosbach (Saksamaa), esindajad: advokaadid H. Kaltenecker ja R. Böhm, hiljem H. Kaltenecker,

hageja,

keda toetab

**Taani Kuningriik,** esindajad: B. Weis Fogh ja V. Pasternak Jørgensen, hiljem V. Pasternak Jørgensen, C. Vang ja S. Juul Jørgensen,

menetlusse astuja,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

*versus*

**Euroopa Komisjon,** esindajad: P. Costa de Oliveira ja T. Scharf,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta ja 1. detsembri 2009. aasta otsused, millega Internationaler Hilfsfonds'il keelati täielikult tutvuda lepinguga LIEN 97-2011 seotud toimikuga,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees I. Pelikánová, kohtunikud K. Jürimäe (ettekandja) ja M. van der Woude,

kohtusekretär: E. Coulon,

on teinud järgmise

**määruse**

## Õiguslik raamistik

1 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) artikli 7 lõiked 1 ja 2 sätestavad:

„1. Dokumendile juurdepääsu taotlus lahendatakse viivitamata. […]

2. Osalise või täieliku keeldumise korral võib taotleja 15 tööpäeva jooksul institutsiooni vastuse saamisest arvates teha kordustaotluse, milles palub institutsioonil oma seisukoht läbi vaadata."

2 Kooskõlas määruse artikliga 8 „Kordustaotluste lahendamine":

„1. Kordustaotlus lahendatakse viivitamata. 15 tööpäeva jooksul alates sellise taotluse registreerimisest lubab institutsioon juurdepääsu taotletud dokumendile ja tagab

selle juurdepääsu kõnealuse ajavahemiku jooksul vastavalt artiklile 10 või siis esitab kirjalikus vastuses osalise või täieliku keeldumise põhjused. Osalise või täieliku keeldumise korral teavitab institutsioon taotlejat tema käsutuses olevatest õiguskaitsevahenditest, nimelt võimalusest algatada kohtumenetlus institutsiooni vastu ja/või esitada kaebus ombudsmanile kooskõlas [ELTL] artiklitega [263] ja [268.]

2. Erandjuhtudel, näiteks kui taotlus käsitleb väga pikka dokumenti või väga paljusid dokumente, võib lõikes 1 sätestatud tähtaega pikendada 15 tööpäeva võrra, tingimusel et taotlejale teatatakse sellest ette ja esitatakse selle üksikasjalik põhjendus.

3. Kui institutsioon ettenähtud tähtaja jooksul ei vasta, loetakse see eitavaks vastuseks ja see annab taotlejale õiguse algatada institutsiooni vastu kohtumenetlus ja/või esitada kaebus ombudsmanile [ELT lepingu] vastavate sätete alusel."

**Hagi aluseks olevad asjaolud**

3 Hageja Internationaler Hilfsfonds eV on Saksa õiguse alusel asutatud valitsusväline organisatsioon, mis tegutseb humanitaarabi valdkonnas. 28. aprillil 1998 allkirjastas ta Euroopa Ühenduste Komisjoniga lepingu LIEN 97-2011 (edaspidi „leping") seoses tema poolt Kasahstanis organiseeritud meditsiiniabi programmi kaasrahastamisega.

4 Komisjon ütles lepingu 1. oktoobril 1999 ühepoolselt üles ja pärast seda teavitas 6. augustil 2001 hagejat oma otsusest nõuda tagasi teatav lepingu täitmise raames hagejale makstud summa.

5 Hageja esitas 9. märtsil 2002 komisjonile taotluse lepinguga seotud dokumentidega tutvumiseks. Selle taotluse osalise rahuldamise järel saatis hageja 11. juulil 2002 komisjoni presidendile suunatud kirja, millega taotles täielikku tutvumist lepinguga seotud dokumentidega. Kuna seda taotlust ei rahuldatud, esitas hageja Euroopa ombudsmanile kaebuse, mis on registreeritud viitenumbriga 1874/2003/GG ja milles vaidlustas komisjoni keeldumise seoses hagejale täieliku tutvumise võimaldamisega lepinguga seotud dokumentidega.

6 Ombudsmani poolt komisjonile 15. juulil 2004 saadetud soovituse eelnõu ja komisjoni poolt ombudsmanile 12. ja 21. oktoobril 2004 saadetud üksikasjaliku arvamuse järel tegi viimane 14. detsembril 2004 lõpliku otsuse, mille kriitilises märkuses leidis ta, et asjaolu, et komisjon ei esitanud asjakohaseid põhjendusi, mis võiksid õigustada komisjoni keeldumist võimaldada hagejal tutvuda lepinguga seotud mitme dokumendiga, kujutab endast haldusomavoli.

7 22. detsembril 2004 esitas hageja komisjoni presidendile uue taotluse täielikuks tutvumiseks lepinguga seotud dokumentidega, tuginedes ombudsmani 14. detsembril 2004. aasta lõpliku otsuse järeldustele. 14. veebruari 2005. aasta kirjas vastas komisjon sellele taotlusele, otsustades mitte võimaldada hagejal tutvuda muude dokumentidega peale nende, millega hagejal oli juba võimaldatud tutvuda.

8 Hageja esitas komisjoni 14. veebruari 2005. aasta otsuse peale tühistamishagi, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 11. aprillil 2005 ja mis registreeriti numbri T-141/05 all. Komisjoni poolt Üldkohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel esitatud vastuvõetamatuse väite tulemusel tegi Üldkohus 5. juunil 2008 otsuse kohtuasjas T-141/05: Internationaler Hilfsfonds *vs.* komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata), millega jättis hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

9 Hageja poolt Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel esitatud apellatsioonkaebuse tulemusel tühistas Euroopa Kohus oma 26. jaanuari 2010. aasta otsusega kohtuasjas C-362/08 P: Internationaler Hilfsfonds *vs.* komisjon (EKL 2010, lk I-669) eespool viidatud 5. juuni 2008. aasta otsuse kohtuasjas Internationaler Hilfsfonds *vs.* komisjon, lükkas tagasi komisjoni poolt Üldkohtus esitatud vastuvõetamatuse väite ja saatis asja tagasi Üldkohtule, et ta otsustaks hageja nõuete üle tühistada komisjoni 14. veebruari 2005. aasta otsus, millega hagejal ei võimaldatud tutvuda asjaomaste dokumentidega. Üldkohtule tagasi saadetud asi, mille viitenumber on praegu T-141/05 RENV, on käesoleval ajal menetluses.

10 28. ja 31. augusti 2009. aasta kirjades esitas hageja uue taotluse täielikuks tutvumiseks lepinguga seotud dokumentidega.

11 9. oktoobri 2009. aasta kirjas vastas komisjon sellele uuele taotlusele täielikuks tutvumiseks lepinguga seotud dokumentidega, täpsustades, et arvestades aega, mis on möödunud kohtuasja T-141/05 esemeks oleva komisjoni otsusest hageja 22. detsembril 2004. aasta taotluse kohta, mis puudutas täielikku tutvumist lepinguga seotud dokumentidega, on komisjon uuesti läbi vaadanud asjaomase toimiku kõik dokumendid, mida ei ole hagejale esitatud, ja selle läbivaatamise tulemusena otsustanud võimaldada hagejale ulatuslikumat, kuid mitte täielikku tutvumist nimetatud dokumentidega.

12 15. oktoobri 2009. aasta kirjas, mille komisjon registreeris 19. oktoobril 2009, esitas hageja taotluse, milles kutsus komisjoni üles üle vaatama komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta vastuse 28. ja 31. augusti 2009. aasta kirjades sisalduvale hageja uuele taotlusele täielikuks tutvumiseks lepinguga seotud dokumentidega.

13 10. novembril 2009 pikendas komisjon hageja 15. oktoobri 2009. aasta taotlusele ette nähtud vastamise tähtaega selliselt, et vastamiseks määratud tähtaeg möödus 1. detsembril 2009.

14 1. detsembri 2009. aasta kirjas, mille hageja sai kätte 2. detsembril 2009, märkis komisjon esiteks seda, et kuna hageja 15. oktoobri 2009. aasta taotlus eeldab mitme olulise dokumendi üksikasjalikku läbivaatamist ja kuna vastavasisulised arutelud teiste asutustega ei ole veel lõpule viidud, ei saa komisjon kahjuks hagejale lõplikku vastust anda. Seejärel lisas komisjon järgmist:

„Kooskõlas [...] määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõikega 3 on Teil õigus pöörduda [Üldkohtu] või ombudsmani poole. Siiski on vastust sisaldav kiri peaaegu valmis, nii et Te võite arvestada komisjoni üksikasjaliku vastusega lähiajal. [...] Vastus edastatakse Teile esimesel võimalusel. […]"

**Menetlus ja poolte nõuded**

15 Hageja esitas Üldkohtu kantseleile 1. veebruaril 2010 käesoleva hagi komisjoni otsuste peale, mis sisalduvad ühelt poolt 9. oktoobri 2009. aasta kirjas ja teiselt poolt 1. detsembri 2009. aasta kirjas.

16 5. mail 2010 esitas komisjon Üldkohtu kantseleile kostja vastuse, mis sisaldas otsuse tegemise vajaduse äralangemise taotlust ja menetlust korraldava meetme võtmise taotlust.

17 Üldkohtule kantseleile 20. juulil 2010 esitatud kirjas esitas hageja kooskõlas kodukorra artikliga 48 uusi väiteid, et täiendada käesoleva hagi argumentatsiooni argumentidega, mis väidetavalt sarnanevad nendele, millega Üldkohus nõustus 7. juuli 2010. aasta otsuses kohtuasjas T-111/07: Agrofert Holding *vs.* komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata).

18 Üldkohtu teise koja esimehe 24. augusti 2010. aasta määrusega anti Taani Kuningriigile luba astuda menetlusse hageja nõuete toetuseks.

19 Üldkohtu teabenõude peale, milles kutsuti asjaomaseid pooli üles esitama Üldkohtule oma võimalikke märkusi ja tagajärgi, mis nad tuletavad Üldkohtu 19. jaanuari 2010. aasta otsuse liidetud kohtuasjades T-355/04 ja T-446/04: Co-Frutta *vs.* komisjon (EKL 2010, lk II-1) põhjendustest ja resolutsioonist seoses hageja põhjendatud huviga pärast 29. aprilli 2010. aasta otsuse vastuvõtmist ja kohtuasjas T-300/10 hagi esitamist, esitasid nimetatud pooled oma vastavad vastused selleks ettenähtud tähtajaks.

20 14. oktoobri 2010. aasta kirjas antud vastuses väitis hageja, et temal on põhjendatud huvi käesolevas asjas säilinud ja et kui oletada, et Üldkohus teeb teistsuguse otsuse, peab ta käesoleva juhtumi asjaoludel jätma komisjoni kanda tema enda kohtukulud ja mõistma temalt välja hageja kohtukulud.

21 14. oktoobri 2010. aasta kirjas antud vastuses kinnitas komisjon muu hulgas, et kuna hageja on esitanud 29. aprilli 2010. aasta otsuse peale tühistamishagi, on hageja põhjendatud huvi käesolevas asjas minetanud.

22 15. oktoobri 2010. aasta kirjas antud vastuses ei esitanud Taani Kuningriik märkusi seoses hageja põhjendatud huviga.

23 Hageja, keda toetab Taani Kuningriik, palub Üldkohtul:

– tühistada komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta ja 1. detsembri 2009. aasta otsused „osas, milles hagejal ei võimaldatud tutvuda avaldamata dokumentidega", mis on seotud lepinguga;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

24 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

– kui Üldkohus peaks asuma seisukohale, et hagi on esitatud vaikimisi tehtud eitava otsuse peale, jätta hagi rahuldamata, kuna sellel puudub ese;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

**Õiguslik käsitlus**

25 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et mis puudutab hageja poolt käesolevas asjas mõlema vaidlustatud otsuse vastuvõtmise puht faktilisest konteksti, siis ei ole poolte vahel vaidlust selle üle, et 9. oktoobri 2009. aasta kiri saadeti hagejale vastuseks tema 28. ja 31. augusti 2009. aasta kirjades sisalduvale uuele taotlusele täielikuks tutvumiseks lepinguga seotud dokumentidega. Samuti puudub vaidlus selle üle, et 1. detsembri 2009. aasta kiri saadeti hagejale pärast seda, kui viimane esitas oma 15. oktoobri 2009. aasta taotluse.

26 Lisaks, nagu hageja ise hagis sõnaselgelt väitis ja mida komisjon ei ole vaidlustanud, tuleb asuda seisukohale, et esiteks on hageja 28. ja 31. augusti 2009. aasta kirjad esitatud komisjonile kooskõlas määruse nr 1049/2001 artikliga 7, mistõttu tuleb need koos kvalifitseerida „esialgseks taotluseks" nimetatud artikli tähenduses (edaspidi „esialgne taotlus"), ja teiseks on hageja 15. oktoobri 2009. aasta kiri esitatud komisjonile vastavalt sama määruse artiklile 8, mistõttu tuleb see kvalifitseerida „kordustaotluseks" nimetatud artikli tähenduses (edaspidi „kordustaotlus").

27 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimese võimalusena kontrollida esiteks 9. oktoobri 2009. aasta kirjas sisalduva komisjoni otsuse tühistamiseks esitatud hageja nõuete vastuvõetavust ja teiseks seda, kas hagejal säilib põhjendatud huvi seoses 1. detsembri 2009. aasta kirjas sisalduva komisjoni otsuse tühistamiseks esitatud nõuetega.

*Komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta otsuse tühistamiseks esitatud nõuete vastuvõetavus*

28 Vastavalt kodukorra artiklile 111 võib Üldkohus juhul, kui hagi on ilmselgelt põhjendamatu, ilma menetlust jätkamata lahendada kohtuasja põhistatud määrusega.

29 Käesolevas asjas piisab Üldkohtu arvates kohtutoimiku dokumentidest ja otsustab selle artikli kohaselt teha lahendi komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta otsuse tühistamiseks esitatud nõuete vastuvõetavuse kohta ilma menetlust jätkamata.

30 ELTL artikli 263 kuuenda lõigu kohaselt tuleb tühistamishagi esitada kahe kuu jooksul alates akti avaldamisest või hagejale teatavakstegemisest või – eelneva puudumisel – alates päevast, mil hageja sellest teada sai. Kodukorra artikli 102 lõike 2 kohaselt pikendatakse seda tähtaega seoses suurte vahemaadega kümne päeva võrra.

31 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt põhineb see hagi esitamise tähtaeg avalikul huvil, kuna see on kehtestatud õiguslike olukordade selguse ja kindluse tagamiseks

ning õigusemõistmise käigus diskrimineerimise või meelevaldse kohtlemise ärahoidmiseks, ning liidu kohus peab omal algatusel kontrollima, kas seda tähtaega on järgitud (Euroopa Kohtu 23. jaanuari 1997. aasta otsus kohtuasjas C-246/95: Coen, EKL 1997, lk I-403, punkt 21, ja Üldkohtu 18. septembri 1997. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-121/96 ja T-151/96: Mutual Aid Administration Services *vs*. komisjon, EKL 1997, lk II-1355, punktid 38 ja 39).

32 Käesolevas asjas puudub vaidlus selle üle, et 15. oktoobri 2010. aasta kordustaotluses kutsus hageja komisjoni üles üle vaatama viimase 9. oktoobri 2009. aasta kirjas sisalduvat vastust hageja uuele taotlusele. Seega, ilma et oleks vaja kindlaks määrata selle 9. oktoobri 2009. aasta kirja hagejale teatavakstegemise või teadasaamise täpset kuupäeva, tuleb asuda seisukohale, et selline teatavakstegemine või teadasaamine leidis selgelt aset hiljemalt 15. oktoobril 2010, kui hageja esitas oma kordustaotluse.

33 Lisaks ei ole hageja tõendanud ega isegi viidanud sellele, et tegemist on ettenägematu asjaolu või vääramatu jõuga, mis võimaldaks teha erandi kõnealusest tähtajast Euroopa Kohtu põhikirja artikli 45 teise lõigu alusel, mida nimetatud põhikirja artikli 53 kohaselt kohaldatakse Üldkohtu menetluses.

34 Kõiki eelnevaid kaalutlusi arvestades hakkas kahekuuline hagi esitamise tähtaeg vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 101 lõike 1 punktile a kulgema hiljemalt 16. oktoobril 2009 ehk järgmisel päeval pärast seda, kui hagejat hiljemalt teavitati või ta sai teada komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta kirjast. Seega, arvestades kümnepäevast lisatähtaega seoses suurte vahemaadega ja – kooskõlas Üldkohtu kodukorra artikli 101 lõikega 2 – tähtaja pikenemist, kui tähtaja lõpp langeb laupäevale, pühapäevale või ametlikule puhkepäevale, möödus see tähtaeg hiljemalt 29. detsembril 2009 ehk vähemalt üks kuu ja kolm päeva enne seda, kui 1. veebruaril 2010 esitati käesolev hagi komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta otsust puudutavas osas.

35 Sellest tuleneb, et käesolev hagi on osas, milles see on esitatud 9. oktoobri 2009. aasta kirjas sisalduva otsuse tühistamiseks, esitatud hilinenult ja seega tuleb hagi jätta ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, ja puudub vajadus kaaluda teisi komisjoni esitatud asja läbivaatamist takistavaid asjaolusid.

*Hageja põhjendatud huvi seoses komisjoni 1. detsembri 2009. aasta otsuse tühistamiseks esitatud nõuetega*

Komisjoni 1. detsembri 2009. aasta otsuse tühistamiseks esitatud nõuete ese

36 Pooled vaidlevad selle üle, kas komisjoni 1. detsembri 2009. aasta otsuse tühistamiseks esitatud nõuded puudutavad sisuliselt vaikimisi tehtud otsust kordustaotluse rahuldamata jätmise kohta (edaspidi „vaikimisi tehtud keeldumise otsus").

37 Selles osas leiab Üldkohus esiteks, et käesolevas asjas teatas komisjon hagejale oma 1. detsembri 2009. aasta kirjas, et tal ei ole võimalik vastata kordustaotlusele ettenähtud tähtaja jooksul. Lisaks viitas komisjon selles kirjas hagejale määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõikest 3 tulenevale õigusele pöörduda Üldkohtu või ombudsmani poole. Seega tuleb komisjoni 1. detsembri 2009. aasta kirja sõnastust arvestades asuda seisukohale, et komisjon ei piirdunud selle tunnistamisega, et ei suuda vastata kordustaotlusele tähtaja pikendamisele järgneva tähtaja jooksul, vaid pidas vajalikuks meenutada hagejale määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõikest 3 tulenevat õiguskaitsevahendeid, mis tal on olukorras, kus institutsioon on kordustaotlusele vastamata jätnud. Järelikult

tuleb asuda hageja repliigis väljendatud seisukohale, et oma 1. detsembri 2009. aasta kirjas, olles muu hulgas teavitanud hagejat sellest, et ta „võib arvestada komisjoni üksikasjaliku vastusega lähiajal", tunnistas komisjon peamiselt seda, et tal ei ole võimalik kordustaotlusele vastata ja et selline vastamata jätmine võib olla kohtus vaidlustatav.

38 Teiseks meenutab Üldkohus, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale – kuna vastasel juhul seataks kahtluse alla ELT lepinguga sätestatud õiguskaitsevahendid – keelduvad Euroopa Kohus ja Üldkohus põhimõtteliselt institutsiooni pelka vaikimist käsitlemast vaikimisi tehtud otsusena, välja arvatud juhul, kui on olemas sõnaselged sätted, mis määravad kindlaks tähtaja, mille möödalaskmist loetakse otsuse vastuvõtmiseks institutsiooni poolt, kellel on seisukoha võtmise kohustus, ja sellise otsuse sisu (Euroopa Kohtu 9. detsembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-123/03 P: komisjon *vs*. Greencore, EKL 2004, lk I-11647, punkt 45; Üldkohtu 13. detsembri 1999. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-189/95, T-39/96 ja T-123/96: SGA *vs*. komisjon, EKL 1999, lk II-3587, punkt 27, otsus liidetud kohtuasjades T-190/95 ja T-45/96: Sodima *vs*. komisjon, EKL 1999, lk II-3617, punkt 32, ja 9. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-437/05: Brink's Security Luxembourg *vs*. komisjon (EKL 1999, lk II-3233, punkt 55).

39 Ent määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõike 3 sätetest tuleneb, et seadusandja on ette näinud, et institutsiooni poolt artikli 8 lõigetes 1 ja 2 nimetatud kordustaotlustele vastamiseks määratud tähtaja jooksul neile vastamata jätmine kujutab endast keeldumist.

40 Seega tuleb asuda seisukohale, et ühelt poolt näevad määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõike 3 sätted sõnaselgelt ette tähtaja, mille möödumisel kordustaotlusele vastamata

jätmisega loetakse, et asjaomane institutsioon on vaikimisi vastu võtnud otsuse, ja et teiselt poolt näevad need sätted ette ka selle otsuse sisu – nimelt eitava otsuse.

41 Kolmandaks tuletab Üldkohus meelde, et määruse nr 1049/2001 artikli 8 samas lõikes 3 on seadusandja sõnaselgelt ette näinud, et taotleja võib sellise vaikimisi tehtud keeldumise otsuse vaidlustada kohtus kooskõlas ELT lepinguga.

42 Seega kooskõlas eespool punktis 38 viidatud kohtupraktikaga tuleb asuda seisukohale, et kordustaotluse esitamisele järgnenud institutsiooni vaikimist võib käsitleda vaikimisi tehtud keeldumise otsusena, mida saab vaidlustada kohtus kooskõlas ELTL artikli 263 sätetega.

43 Eeltoodud kaalutlustest tulenevalt leiab Üldkohus, et komisjoni 1. detsembri 2009. aasta otsuse tühistamise nõudeid tuleb lugeda suunatuks vaikimisi tehtud keeldumise otsuse vastu, mis tuleneb sellest, et komisjon jättis kordustaotlusele vastamata, mida komisjon ka ise täheldas nimetatud kirjas.

Hageja põhjendatud huvi seoses vaikimisi tehtud keeldumise otsuse tühistamiseks esitatud nõuetega

44 Vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 113 võib Üldkohus igal ajal omal algatusel pärast poolte ärakuulamist otsustada, et esineb asja läbivaatamist takistavaid asjaolusid. Käesolevas asjas piisab Üldkohtu arvates dokumentidest ja kirjalikus menetluses poolte esitatud selgitustest, mistõttu puudub vajadus avada suulist menetlust.

45 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on põhjendatud huvi puudumine asja läbivaatamist takistav asjaolu, mida ühenduse kohus võib omal algatusel uurida (vt Üldkohtu 28. septembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-310/00: MCI *vs.* komisjon, EKL 2004, lk II-3253, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).

46 Siinkohal tuleb meenutada, et hagi vastuvõetavuse tingimuste hindamisel on määrav hagi esitamise aeg, välja arvatud kui tegemist on põhjendatud huvi äralangemise eriküsimusega (vt Üldkohtu 21. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas T-131/99: Shaw ja Falla *vs*. komisjon, EKL 2002, lk II-2023, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika). Siiski on korrakohase õigusemõistmise huvides, et see hagi vastuvõetavuse hindamise aega puudutav kaalutlus ei takistaks Üldkohut tuvastamast, et hagi üle puudub otsustamise vajadus juhul, kui hageja, kellel oli algselt põhjendatud huvi, on kaotanud igasuguse isikliku huvi vaidlustatud otsuse tühistamise suhtes sündmuse tõttu, mis leidis aset pärast nimetatud hagi esitamist. Järelikult, et hageja saaks nõuda otsuse tühistamist, peab ta olema säilitanud isikliku huvi vaidlustatud otsuse tühistamise suhtes (vt Üldkohtu 17. oktoobri 2005. aasta määrus kohtuasjas T-28/02: First Data jt *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-4119, punktid 36 ja 37, ja Üldkohtu 9. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas T-301/01: Alitalia *vs*. komisjon, EKL 2008, lk II-1753, punkt 37), sest vastasel juhul, kui hagejal kaob põhjendatud huvi menetluse käigus, ei tulene Üldkohtu otsusest tema jaoks mingit kasu (Euroopa Kohtu 7. juuni 2007. aasta otsus kohtuasjas C-362/05 P: Wunenburger *vs*. komisjon, EKL 2007, lk I-4333, punkt 43 ja eespool viidatud kohtuotsus Co-Frutta *vs*. komisjon, punkt 44).

47 Käesolevas asjas puudub poolte vahel vaidlus selle üle, et käesolevas asjas hagi esitamise kuupäeval oli hageja kordustaotlusele antud vastusena üksnes kätte saanud 1. detsembri 2009. aasta kirja, milles komisjon sisuliselt teavitas teda vaikimisi tehtud keeldumise otsusest. Seega oli hagejal nimetatud kuupäeva seisuga põhjendatud huvi ja hagi oli vastuvõetav.

48 Siiski ei ole vaidlust ka selle üle, et komisjoni 1. detsembri 2009. aasta kirjale (eespool punkt 14) järgnes komisjoni 29. aprilli 2010. aasta kiri, milles komisjon vastas hageja kordustaotlusele sõnaselgelt ja lõplikult, võimaldades hagejal tutvuda uute lepinguga seotud toimikus sisalduvate dokumentidega, võimaldamata talle siiski täielikku tutvumist. Hageja esitas komisjoni 29. aprilli 2010. aasta otsuse tühistamiseks hagi, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 9. juulil 2010.

49 Lisaks nähtub hageja 5. juuli 2010. aasta repliigis esitatud põhjendustest, et pärast komisjoni 29. aprilli 2010. aasta otsuse vastuvõtmist ei soovinud hageja enam käesolevas asjas esitatud tühistamisnõudeid kohandada. Vastupidi, ta teavitas samas repliigis Üldkohut otseselt sellest, et on otsustanud esitada uue hagi komisjoni 29. aprilli 2010. aasta otsuse peale, mida ta vastavalt eespool punktis 48 toodule ka tegi 9. juulil 2010, tuginedes ELTL artiklile 263.

50 Selle tulemusena on ära langenud vajadus otsustada käesoleva hagi üle osas, milles see on esitatud vaikimisi keeldumise otsuse peale, kuna hageja on minetanud isikliku huvi seoses selle otsuse tühistamisega, põhjusel, et vastuseks kordustaotlusele võttis komisjon vastu 29. aprilli 2010. aasta otsuse, mille tühistamist hageja taotleb Üldkohtu menetluses pooleli oleva kohtuasja T-300/10: Internationaler Hilfsfonds *vs.* komisjon raames. 29. aprilli 2010. aasta otsuse vastuvõtmisega vastas komisjon seega sõnaselgelt kordustaotlusele – asjaolu, mida hageja ei vaidlusta –, võttes sellega kaudselt tagasi vaikimisi tehtud keeldumise otsuse.

51 Kõigist eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et käesolev hagi tuleb tunnistada ilmselgelt vastuvõetamatuks osas, milles see on esitatud komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta otsuse peale, ja oma eseme minetanuks osas, milles see on esitatud vaikimisi

tehtud keeldumise otsuse peale, ilma et oleks vaja hinnata hageja poolt tema 20. juuli 2010. aasta kirjas esitatud uute väidete vastuvõetavust (eespool punkt 17).

**Kohtukulud**

52 Esiteks tuleb meenutada, et vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 2 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Hageja on kaotanud, kuna tema hagi on osas, milles see on esitatud komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta otsuse peale, ilmselt vastuvõetamatu, mistõttu tuleb jätta hageja kanda tema enda kohtukulud ja ühtlasi nõuda temalt välja komisjoni kohtukulud seoses nimetatud otsuse tühistamiseks esitatud nõuetega.

53 Seejärel tuleb meenutada, et kodukorra artikli 87 lõike 6 kohaselt jaotab Üldkohus kohtukulud omal äranägemisel, kui asjas kohtuotsust ei tehta.

54 Käesolevas asjas tuleb vaikimisi tehtud keeldumise otsuse peale esitatud hagi eseme minetamise osas märkida esiteks, et nagu komisjon sõnaselgelt tunnistas oma 1. detsembri 2009. aasta kirjas, ei olnud tal võimalik anda vastust kordustaotlusele määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõike 3 sätetega ette nähtud tähtaja möödumisel, st käesolevas asjas pärast selle pikenemist 1. detsembril 2009. Teiseks, vastupidi komisjoni poolt samas kirjas väidetule, nimelt, et hageja võib arvestada üksikasjaliku vastusega

„lähiajal", tuleb märkida, et lõplik otsus tehti alles 29. aprillil 2010 ehk peaaegu viis kuud pärast 1. detsembri 2009. aasta kirja saatmist, mille hageja sai kätte 2. detsembril 2009, ja järelikult rohkem kui kaks ja pool kuud pärast ELTL artiklist 263 tuleneva hagi esitamise tähtaja möödumist, mille jooksul saab määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõike 3 alusel vaidlustada kordustaotluse suhtes tehtud vaikimisi keeldumise otsuse õiguspärasuse. Lõpuks, Üldkohtu ülesanne ei ole otsustada hageja valiku põhjendatuse üle seoses komisjoni 29. aprilli 2010. aasta otsuse peale uue hagi esitamisega selle asemel, et selle otsuse arvessevõtmiseks ajakohastada oma nõudeid käesolevas kohtuasjas, kuna selle asjaoluga ei arvestata Üldkohtu poolt kodukorra artikli 87 lõike 6 kohase kohtukulude jaotamise staadiumis.

55 Järelikult, arvestades käesolevale kohtuasjale iseloomulikke faktilisi asjaolusid, eeskätt seda, et komisjon ületas ilmselt temale määruse nr 1049/2001 artikli 8 sätetega kordustaotlusele vastamiseks ette nähtud tähtaega, mistõttu hagejal ei jäänud oma õiguste kaitsmiseks muud valikut, kui esitada käesolev hagi vaikimisi tehtud keeldumise otsuse peale, tuleb jätta komisjoni kanda tema enda kohtukulud ja ühtlasi mõista temalt välja hageja kohtukulud seoses vaikimisi tehtud keeldumise otsuse tühistamiseks esitatud nõuetega.

56 Vastavalt kodukorra artikli 87 lõike 4 esimesele lõigule kannavad menetlusse astuvad liikmesriigid oma kohtukulud ise. Taani Kuningriik kannab seetõttu ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

määrab:

1. **Jätta tühistamishagi osas, milles see on esitatud komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta otsuse peale, vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.**

2. **On ära langenud vajadus otsustada Internationaler Hilfsfonds eV nõuete üle tühistada Euroopa Komisjoni vaikimisi tehtud otsus jätta rahuldamata tema 15. oktoobri 2009. aasta taotlus lepinguga LIEN 97-2011 seotud dokumentidega tutvumiseks.**

3. **Jätta Internationaler Hilfsfonds'i kohtukulud tema enda kanda ja mõista Internationaler Hilfsfonds'ilt välja komisjoni kohtukulud, mida viimane on kandnud seoses nõudega komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta otsuse tühistamiseks.**

4. **Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista komisjonilt välja Internationaler Hilfsfonds'i kohtukulud, mida viimane on kandnud seoses nõudega komisjoni 1. detsembri 2009. aasta otsuse tühistamiseks.**

**5. Jätta Taani Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.**

24. märtsil 2011 Luxembourgis.

| Kohtusekretär | Koja esimees |
| --- | --- |
| E. Coulon | I. Pelikánová |